

har fundet det forsvarligt at gaa ned til, saa havde de ærede Medlemmer af Højremindretallet ikke kunnet være med til at arbejde for Muliggørelsen af en regelmæssig Finanslovf, saa maatte de have holdt paa deres Standpunkt, paa, hvad de ifølge deres meget saglige Skøn finde absolut forsvarligt, og saa maatte Forliget have ligget der! Jeg kan efter dette forstaa, at de to Mindretal have fundet hinanden.

Røffentved: Til det ærede Medlem for Holbæk Amts 4de Valgkreds vil jeg bemærke, at jeg ikke finder Anledning til at svare paa det Spørgsmaal. Jeg mener, at vi kunne have Ulejlighed nok med at klare de Situationer, der eksistere, og jeg vil ikke være med til at indlade mig paa at undersøge, hvorledes man skulde klare sig i nogle Situationer, som kunde eller — rettere sagt — meget vanskelig kunde finde Sted.

Ordføreren (Neergaard): Jeg ønsker at gøre en Bemærkning til det ærede Medlem fra Ringkøbing, som jeg glemte før. Det ærede Medlem mente nemlig, at kunne fejse min Beregning om de militære og civile Dele af Marineministeriets Budget til Side ved at henvise til Fyrværks- og Vagervæsenet. Det ærede Medlem sagde, at der paa Fyrværks- og Vagervæsenet var sparet det meste af 80,000 Kr., altsaa et meget betydeligt Beløb. Jeg vil da gerne oplyse, hvorledes det virkelige Forhold er. Der er paa Fyrvæsenet, naar alle Medsættelser gaa fra, en Forøgelse i Sammenligning med i Fjor paa 22,500, og paa Vagervæsenet en Medsættelse paa 6,680 Kr. Det ærede Medlem vil altsaa se, at paa disse to Konti, hvor han mener at have hele sin Medsættelse, har han i Virkeligheden en Forøgelse paa 16,000 Kr.

J. C. Christensen: Hvis den ærede Ordfører vil se efter paa det ekstraordinære Bygningsbudget paa Fyrvæsenets Konto, saa vil han vistnok naa til et andet Resultat, og vil han endvidere se paa andre Poster paa den civile Side af Marineministeriets Budget, saa vil Resultatet maaske blive endnu bedre.

Ordføreren (Neergaard): Jeg har selvfølgelig fraregnet Forhøjelsen paa det ekstraordinære Budget til det ny Fyrværks-

Resultat er absolut rigtig; det ærede Medlem kan ikke bestride det.

M. Sørensen: Det er for saa vidt godt, at den ærede Ordfører for Højre mener, at den Situation, jeg siagede til, meget vanskelig kunde tænkes. Det ærede Medlem gaar altsaa ud fra, at de to Mindretal, som nu ere blevne Flertal i Tinget, nok ville holde sammen og vedblive at være enige. Men det er ikke saa meget det, som interesserer mig. Det, der interesserer mig, er, hvad der i Virkeligheden er Meningen med de ti Vinier, som staa her i Højremindretallets Betænkning. Jeg ønskede gerne at vide, hvad der menes dermed, om Højre paa Forhaand danner sig et Skøn om, hvor langt det er forsvarligt at gaa, altsaa, om Højre stiller en Del Poster op paa de militære Budgetter og siger: Det skulle vi absolut have, det er aldeles uforsvarligt at gaa under det. Hvis saa ikke Flertallet — thi Højre er jo i Virkeligheden ikke Flertallet — vil gaa saa højt, hvad sker der saa? Kan Højre saa bøje sit Skøn — thi det er jo i Virkeligheden kun et Skøn — over Forsvarligheden, eller er saa det ærede Medlem af den Anskuelse, som synes at fremgaa her af Betænkningen, at Højre ikke paa nogen Maade kan bøje sig saa langt med Hensyn til, hvad det finder forsvarligt i det givne Tilfælde, for derved at gøre det muligt at saa en regelmæssig Finanslovf? Eller vil det sige, at Højre siger, at hvis det ikke faar de Bilkaar for Bevillingen, blæjer det Regelmæssigheden et Stykke og begynder paa Uregelmæssigheden? Thi jaaledes kunde de 10 Vinier forstaaes. Jeg vilde ønske, at den ærede Ordfører for Højre havde sagt, at dette paa ingen mulig Maade var Meningen. Men det har det ærede Medlem ikke villet sige, og saa maa man jo tro, hvad man kan.

Da ingen yderligere ønskede at høre sig, sluttedes Forhandlingen.

Ændringsforslag under Nr. 178 til § 22 af Krigsministeren, tiltraadt af Udvalget (se Tillæg B. Sp. 519—20) vedtoges uden Afstemning.